

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quod sancti quandoq[ue] lapsi sint per superbiam. ca. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

ita vt ne hominis quidem in eo facies aliqua superesset
 toto tandem in cineres conuerso. Talibus imprecatur
 Ecclesiasticus, dicens: Contere domine caput principū
 & inimicorum dicentium, non est alius p̄ter nos. Gran
 Eccle. 63.
 dis arrogantia stultraque p̄sumptio, putare se singu-
 larem, & ab ijs qui prudenter iudicant, nō ita magni ha-
 beri. Vnde p̄ceptum est, Non te extollas in cogitatio
 Eccle. 6.
 ne animæ tuæ velut taurus, ne forte elidatur yrus tua
 Eccle. 10
 per stultitiā. Et alibi: Odibilis (inquit) coram deo ē &
 Ibidem,
 hominibus superbia. Et rursus: Quid superbis terra &
 cinis? Quid est enim de quo gloriari possit aliquis, nisi
 de sola animi virtute? qui autem gloriatur, in domino
 gloriatur.

Quod sancti quandoque lapsi
 sint per superbiam.
 Caput VI.

Nihil aliud habemus, quod non sit cum brutis cō-
 mune p̄ter ipsam animi rationem atque sapi-
 entiam. Difficile ē tamen nequando in ipsam la-
 bamur mentis elationem, neue aliqua laudis
 cupiditate interdum perstringamur quandoquidē san-
 ctissimis quoque viris hoc contigisse, scripturarum mo-
 numenta nobis testantur. Peccaui (inquit Dauid) valde
 2. Reg. 23.
 in hoc facto, cum numerare iussisset Israelē & Iudam
 Dauid
 censaque fuissent de Israele octingēta milia virorū for-
 tum, de Iuda quingenta milia. Cumque se peccasse fa-
 teretur, subiunxit: Sed precor domine, vt transferas inī-
 quitatem serui tui, quia stulte egi nimis. Quamuis autē
 cum p̄citeret, de tribus tamen p̄cē generibus datur
 vnus optio, hoc est, vel septennis famis, vel trimestris
 fugæ persequentibus inimicis, vel triduanæ pestilen-
 tiæ. Qua electa septingenta milia virorum, qui eius dī-
 tionis erant, morte consumpta sunt. Lugenti & in-
 humilitate supplicanti venia tandem data, cessauit q̄ in-
 ternitio ac vastitas plebis. Hic ille gratias agens dixit
 Psalm, 28.
 Audiuit dñs & misertus est mei, dñs factus est adiutor

Ezechias.
Iſa. 39

Apoſtoli.
Luca. 22.

meus. Quoties igitur nos aliq̄ reze ſucceſſu q̄c̄ efferr̄i contigerit, toties ad nos reuerſi humiliemur, veniãque ꝑccemur ꝑccitendo ne forte totam iram effundat deus in obſtinos, q̄ vindictam temperat aduerſus ꝑccitentes miſereturq̄ ſupplicibus & ignoſcit. Peccauit & Ezechias rex aliq̄n erga deum ꝑccitate notiffimus, eleuatũ eſt cor eius, poſtq̄ graui obſidione Aſſyriorum fuit liberatus, additiq̄ ſint vitæ ſuæ quindecim anni, dato ne id futurum dubitaret ſigno ꝑ decem horarum ſpatium retro ducti ſolis, Et tunc quidem iactabundus regis Babylonij legatis oẽm domus ſuæ opulentiam, propterea ꝑ prophetam audiuit diuitias illas ad Babylonem transferendas vna cum liberis nepotibusq̄ ſuis. Sed quoniam ſubmiſit ſe domino, dilata eſt calamitas ad regni ſucceſſores. Ipſe vero mali huius exers deceſſit, non tamen abſq̄ dolore eorum quæ poſt ſe nouerat eſſe ventura. Peccauerunt & diſcipuli Chriſti, orta inter ſe contentione, quis eorum videretur eſſe maior? Sed ab ipſo veræ virtutis ꝑceptore reprehendi ſunt dicente, Gentilium non Chriſtianorum eſſe, ambire honores, & ſe magnificos apparere velle. Vos autem non ſic, inquit, ſed qui maior eſt in vobis, fiat ſicut minor: & qui ꝑceſſor eſt ſicut miniſtrator. Nam quis maior eſt, qui recumbit, an qui miniſtrat: nonne qui recumbit? ego autem in medio veſtrum ſum ſicut qui miniſtrat. Is igitur qui ꝑferri alijs concupiſcit, gentilitatem ſapit, qui vero vel in dignitate poſitus, minoribus miniſtrat ea quæ ad conſequendam ſalutem neceſſaria ſunt vtutũ ꝑcepta, ſiue ad ſuſtentatiõem vitæ oportũa ſubſidia, hic Chriſti diſcipulus eſt, hũilitate detectus dignitate ꝑſtã, nõ q̄rens quæ ſua ſunt, ſed quæ aliorũ.

De ſuperbia diaboli, & ſuperborum damnatione. Ca. VII.

Iob. 41

Ille ꝑterea qui tumide arrogãterq̄ ſe gerere nõ deſierit, hic diaboli diſcipulus ſimul & ſeruus erit. Diabolus quippe (vt in Iob legimus) rex eſt ſuper vniuerſos filios ſuperbiæ. Quid aut̄ vilius, deſpectius, miſerius, infelicius q̄ eius eſſe mãcipiũ, q̄ & ipſe ꝑpter ſu-